I sag 59/79

FÉDÉRATION NATIONALE DES PRODUCTEURS DE VINS DE TABLE ET VINS DE PAYS

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

afsiger

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten H. Kutscher, afdelingsformændene J. Mertens de Wilmars og Mackenzie Stuart, dommerne P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keeffe, G. Bosco, A. Touffait og T. Koopmans,

generaladvokat: H. Mayras
justitssekretær: A. Van Houtte

efter at have hørt generaladvokaten,

følgende

KENDELSE

Sagsfremstilling

Ved beslutning af 8. december 1978, der blev meddelt Den italienske Republik, har Kommissionen indledt den i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, omhandlede procedure mod et forslag til lov om regionen Sicilien vedrørende »ekstraordinære foranstaltninger til støtte og udvikling af øens økonomi samt til styrkelse af de civile strukturer«.

Inden for rammerne af denne procedure har Kommissionen opfordret andre berørte parter end medlemsstaterne til inden for en frist på otte uger at fremsætte deres bemærkninger til lovforslaget (EFT C 305, s. 3).

Den 25. januar 1979 har sagsøgerne, Fédération nationale des producteurs de vins de table et vins de pays, indgivet en klage til formanden for Kommissionen,

hvorved det anførtes, at den i støtteforslaget planlagte ydelse af et tilskud på 300 LIT pr. 100 kg druer, behandlet af de kooperative vincentraler på Sicilien, var uforenelig med traktatens artikel 92, og sagsøgerne har anmodet om, at det i henhold til den i artikel 93, stk. 2, omhandlede procedure fastslås, at denne ydelse er uforenelig med traktaten.

Da Kommissionen ikke besvarede klagen, har sagsøgerne ved stævning af 10. april 1979, indgået til Domstolen den 13. april s.å., i henhold til EØF-traktatens artikel 175 anlagt sag mod Kommissionens undladelse af at handle. Sagsøgerne anfører, at Kommissionen ikke inden for den fastsatte frist har efterkommet sagsøgernes »klage« af 25. januar 1979, og har nedlagt påstand om, at den pågældende støtte erklæres for uforenelig med traktatens artikel 92, og at den ophæves gennem den i traktatens artikel 93, stk. 3, foreskrevne hurtige procedure.

Ved begæring af 18. maj 1979, indgået til Domstolen den 22. maj s.å., har Kommissionen i henhold til artikel 91, stk. 1, i Domstolens procesreglement rejst indsigelse mod sagens antagelse til realitetsbehandling. Kommissionen har fremført følgende argumenter:

a) traktatens artikel 175 finder ikke anvendelse:

   — Kommissionen er ikke blevet opfordret til at handle forud;

   — Kommissionen råder over en rimelig frist til at afslutte en undersøgelse, der er indledt i henhold til traktatens artikel 93, stk. 2, og den i traktatens artikel 175 fastsatte frist har intet at gøre med kravene til fremgangsmåden efter artikel 93;

b) den administrative undersøgelse løber stadig, og der er endnu ikke truffet nogen beslutning vedrørende det pågældende støtteforslag, hvorfor støtteforanstaltningen endnu ikke kan gennemføres;

   sagsøgerne har ikke lidt noget tab;

c) sagsøgernes påstande kan ikke efterkommes. Kommissionen er alene kompetent til at afgøre, om en støtte er forenelig med artikel 92, og Domstolen kan ikke herved afløse Kommissionen.

Sagsøgerne anfører over for disse argumenter, at

a) de har »interesse« i at opnå svar fra Kommissionen, eftersom de er bemyndiget til at repræsentere de franske vinavleres kollektive interesser og at anfægte Kommissionens tavshed;

b) sagsøgerne har ved skrivelseopfordret Kommissionen til at handle;

c) Kommissionen kan svare sagsøgerne uden dog at træffe en beslutning; dette er genstanden for passivitetssøgsmålet;

d) når den udøvende myndighed har undladt at besvare de bemærkninger, som den har opfordret de berørte parter til at indgive vedrørende det anfægtede støtteforslag, er en begæring om, at Domstolen konstaterer, at et forslag er uforenelig med artikel 92, ikke et forsøg på at lade Domstolen træde i den udøvende myndigheds sted.

Grunde

Ifølge artikel 91, stk. 3, i procesreglementet forhandles der mundtligt om begæringen vedrørende indsigelsen, medmindre Domstolen bestemmer andet. Domstolen mener ikke, at det er nødvendigt at indlede den mundtlige forhandling, og beslutter i overensstemmelse med artikel 91, stk. 3, straks at træffe afgørelse vedrørende begæringen på grundlag af de skriftlige indlæg.

Søgsmålet kan ikke antages til realitetsbehandling. Når Kommissionen beslutter at indlede en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 93, råder den over en rimelig frist til at afslutte denne procedure. Den omstændighed, at sagsøgerne har gjort brug af den mulighed til at fremsætte bemærkninger, som Kommissionen har tilbudt under denne procedure, kan ikke ligestilles med en »opfordring« i den i traktatens artikel 175 forudsatte betydning, som medfører, at den i denne artikels stk. 2 omhandlede frist på to måneder begynder at løbe. Det skal desuden bemærkes, at en fysisk eller juridisk person i henhold til denne artikels stk. 3 kun kan indbringe klage til Domstolen over, at en institution har undladt at udstede en retsakt til ham, henstillinger og udtalelser dog undtaget. Sagsøgerne har ikke rettet nogen begæring til Kommissionen, der opfylder disse betingelser.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1. **Sagen afvises.**

2. **Sagsøgerne tilpligtes at afholde sagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 11. juli 1979.

A. Van Houtte
Justitssekretær

H. Kutscher
Præsident